

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla az Ormai és Társai CMS Cameron McKenna Ügyvédi Iroda (1053 Budapest, Károlyi Mihály u. 12., ügyintéző: dr. Ormai Gabriella ügyvéd) és a dr. Kohlrusz Milán ügyvéd (1053 Budapest, Károlyi Mihály u. 12. szám) által képviselt ... felperesnek a dr. Makai Andrea jogtanácsos által képviselt Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Zártkörűen működő Részvénytársaság (alperes címe szám) alperes ellen kártérítés iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2006. december 12. napján kelt 30.G.41.792/2005/12. számú ítélete ellen a felperes részéről 13. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 400.000 (Négyszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakban pontosítja, illetve egészíti ki:

Az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyon értékesítéséről szóló 1995. évi XXXIX. törvény (továbbiakban: Priv. tv.) 8. § (2) bekezdése alapján a 62/1996. (VII. 9.) OGY határozat a nemzetgazdaság működőképessége szempontjából jelentős gazdasági társaságok közé sorolta ... Részvénytársaságot (a továbbiakban: ... Rt.). A Priv. tv. 8. § (2) bekezdése értelmében a nemzetgazdaság működőképessége szempontjából jelentős gazdasági társaságok privatizációs koncepciójáról a Kormány dönt. A ... Rt. privatizációs koncepciójáról a 2192/2004.(VII.29.) Korm. határozat (továbbiakban: Korm. határozat) rendelkezett. A Korm. határozatban a Kormány felhívta a pénzügyminisztert, intézkedjék, hogy az ÁPV Rt. indítson nyílt,

egyfordulós pályázatot a ... Rt.-ben fennálló állami tulajdon privatizációja érdekében, az állami tulajdonú részvények értékesítésére. A Kormány a Korm. határozatban meghatározta a privatizációs eljárás során követendő legfontosabb szempontokat, ezek között a „nemzeti légitársasági” státusz fenntartását, a hitelállományért való helytállás módja bemutatásának és a tőkeemelés vállalásának előírását az eljárás során, és különösen ez utóbbi kettő, illetve az ezekhez kapcsolódó biztosítékok nyomatékos értékelését a pályázat elbírálása során.

Az alperes 2004. szeptember és október hónapokban lefolytatta a nyílt, egyfordulós pályázati eljárást, amely eredménytelenül zárult. Ezt követően 2004. decemberében került sor a második nyílt, egyfordulós eljárásra, de ez a pályázat is eredménytelen volt. Ezután az alperes 2005. április 4-én „tárgyalásos eljárást” kezdeményezett a ... Rt. privatizációjára, tehát a ... Rt. privatizációs eljárását nyilvános versenyeztetés nélkül kívánta lefolytatni a Priv.tv. 28. § (2) bekezdésének i) pontja alapján, amely lehetővé teszi, hogy az alperes mellőzze a versenyeztetést, ha már korábban két esetben nyilvános versenyeztetési eljárást folytatott le, amelyek eredménytelenül zárultak.

A 2005. április 25-i ajánlattételi tájékoztató szerint az alperes az állami tulajdonú részvények 99,95 %-át kívánta értékesíteni. Tájékoztatta az ajánlattételi tájékoztató megvásárlóit, hogy a beérkezett szándéknyilatkozatok alapján kiválasztotta azokat a jelentkezőket, akik számára további tárgyalási és adatszobai átvilágítási lehetőséget kíván nyújtani, illetve akiket ajánlattételre felkér. Ezeket az ajánlattételi tájékoztató „meghívott pályázók”-nak nevezi. Az ajánlattételi tájékoztató 4. pontja szerint az ajánlatok kiértékelése után további egyeztető, szerződéskötési tárgyalásokat folytathat az alperes a preferált ajánlattevőkkel. Az ajánlattételi tájékoztató 6. pontja az üzleti feltételrendszert ismertette a kormányhatározatban foglalt privatizációs koncepció elveit követve. A 14. pontban pedig az alperes a pályázók értesítése mellett fenntartotta azt a jogát, hogy eltérjen a tájékoztatóban ismertetett feltételeitől. A 14. pont azt is tartalmazza, hogy a preferált ajánlattevők kiválasztása, illetve a velük folytatott tárgyalások nem jelentenek semmiféle kötelezettséget az alperes részére, és az ajánlattételre történő felhívás az alperes számára nem jelent szerződéskötési kötelezettséget. A 14. pont szerint az eljáráson történő részvétellel kapcsolatos minden költség az ajánlat sikerétől függetlenül a pályázót terheli. A pályázó a saját felelősségére és költségére szerezhethet be minden kiegészítő információt az ajánlat tárgyáról, valamint a magyar jogi - gazdasági környezetről.

Az alperes 2005. július 22-én az ajánlat kiegészítésére hívta fel a felperest, amelyben tájékoztatást kért arról, hogy a felperes tervezi-e légitársaság partner részvételét, és fenntartja-e azt az álláspontját, hogy bizonyos kérdésekben üzleti titokra hivatkozással nem ad információt. A felhívás azt is tartalmazta, hogy a felperes szorosabb kötelezettségvállalást jelentő pénzügyi biztosítékokat mutasson be a tőkeemelés és a hitelek kezelése vonatkozásában.

Az alperes a 2005. augusztus 3-án kelt levelében tájékoztatást adott arról, hogy az eredményhirdetési határidőt 30 nappal meghosszabbítja, továbbá arról is, hogy előbb a másik pályázóval, az-vel fog tárgyalni, és ha azok a tárgyalások nem vezetnek a kívánt feltételek biztosításához, az alperes igazgatóságának ismételt döntése alapján, a felperessel fogja folytatni a tárgyalásokat. Erre azonban nem került sor, mert az alperes igazgatósága 2005. augusztus 26-án a tárgyalásos eljárást az eladásról szóló döntés nélkül lezárta, és erről a felperest is értesítette, majd sajtótájékoztatóban tette közzé, hogy az eljárás lezárására azért került sor, mert az ajánlatok bármelyikének elfogadása sem szolgálná teljes körűen az összetett privatizációs célkitűzések megvalósítását.

A felperes keresetét kártérítés iránt nyújtotta be. Elsődlegesen a Ptk. 339. § (1) bekezdésére alapítottnan 28.441.804 forint kártérítés és annak kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest, a kamatfizetés kezdő időpontját 2005. december 2. napjában határozta meg. Arra az esetre, ha az elsődleges kereseti kérelme alapján a bíróság az alperest nem marasztalná, másodlagos kereseti kérelmét a Ptk. 6. §-ára alapítottnan 5.725.000 forintban és kamataiban határozta meg. Kérte az eljárással felmerült költségei megtérítését is.

Az elsődleges kereseti kérelem szerint az alperes magatartásának jogellenessége abban áll, hogy az alperes valójában nem mellőzte a versenyeztetést, mert a tájékoztató utalt a versenyeztetési eljárásra, illetve az alperes versenyeztetési szabályzatára (1057/1996.(V.30.) Korm. határozat). Az alperes tételesen összehasonlította, hogy a tájékoztató mely pontokon egyezik meg a Priv. tv. versenyeztetésre vonatkozó rendelkezéseivel, illetve a versenyeztetési szabályzattal. Utalt arra, hogy a Priv. tv. nem ismeri a tárgyalásos eljárást mint jogi kategóriát és a 27. § (3) bekezdése értelmében a zártkörű pályázat is versenyeztetésnek minősül. A felperesnek az volt a jogi álláspontja, hogy az alperes nemcsak hogy nem mellőzte, de nem is mellőzhette a versenyeztetést, mivel a 2192/2004.(VII.22.) Korm.határozat egyértelműen nyílt, egyfordulós pályázat lefolytatását írta elő, amittől az alperes nem térhetett el. Az alperesi magatartás jogellenessége abban is áll, hogy az alperes nem a versenyeztetési szabályok szerint járt el, mert nem nyilvánította az eljárást eredménytelennek, hanem azt eladásról szóló döntés nélkül lezárta, annak ellenére, hogy a kiírási feltételek teljesültek, és a Priv.tv. 27. § (1) és (4) bekezdése alapján szerződéskötési kötelezettség terhelte volna.

A felperes álláspontja szerint az alperesi magatartás jogellenessége akkor is fennáll, ha nem kellett versenyeztetési eljárással értékesítenie a ... Rt. részvényeit. Ebben az esetben a jogellenesség abban áll, hogy amikor az-vel nem jutott megállapodásra, folytatnia kellett volna a tárgyalást a felperessel, és szerződést kellett volna kötnie. A felperes álláspontja szerint az alperes valójában már nem kívánta eladni a ... Rt. részvényeit, ezért zárta le a tárgyalásos eljárást eladás nélkül.

A felperes a kár összegét az eljárásban való részvétellel felmerült tanácsadói és egyéb díjak, készkiadások összegében határozta meg. Ennek igazolására csatolta az-vel 2005. június 6-án megkötött megbízási keretszerződését és az erre vonatkozóan kiállított számlákat. Ennek összege 28.441.804 forint nettó összeg, amely megegyezik az elsődleges kereseti kérelemben megjelölt összeggel. Az-nek mint megbízottnak az volt a feladata, hogy az ajánlat előkészítésében gazdasági, számviteli és adószakértői feladatokat lásson el, illetve a privatizációs eljárás kockázati tényezőit feltárja és ezekkel kapcsolatban az alvállalkozókat fővállalkozóként összefogja. A felperes álláspontja szerint a kimutatott kárösszeg és az alperesi magatartás között az okozati összefüggés fennáll. Az alperes az értékesítési eljárást jogellenes módon bonyolította le és ennek következtében állt be a felperes által jelzett összegű kár. A felperes hivatkozott a 4/1999. Polgári jogegységi határozatra, amely szerint a felperes az eljárásban való részvétellel csak azt a kockázatot vállalta, hogy szabályszerű elbírálás esetén más pályázóval köt az alperes szerződést, de ha a nem szabályszerű elbírálás miatt a pályázó esélytelenné válik, akkor ezzel őt sérelem éri.

A felperes a másodlagos kereseti kérelmével kapcsolatban azt adta elő, hogy az alperes ráutaló magatartással azt a látszatot keltette, hogy a felperesnek reális esélye van a tárgyalásos eljárást követően az alperessel való szerződéskötésre, ezt alátámasztja a 2005. augusztus 3-i levele is. A felperes abban bízva, hogy a tárgyalásokat az alperes vele fogja folytatni, tárgyalta atársasággal és az bankkal a garanciavállalás kapcsán, és ezzel tanácsadói többletköltségei merültek fel. Ennek összegét 5.725.000 forintban határozta meg. Előadta, hogy ebben a körben az alperes magatartása jogellenességének fennállása a bírói gyakorlat értelmében nem is szükséges, elegendő, ha az alperes magatartása vezetett oda, hogy a felperes jóhiszeműen különböző kiadásokat teljesített.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, és a felmerült perköltségének megfizetésére igényt tartott. Az alperes az ellenkérelmében hangsúlyozta, hogy az eljárásra nem vonatkoztak a versenyeztetési szabályok, mert a versenyeztetésnek a Priv. tv. 27. § (3) bekezdésének a) és b) pontja alapján a nyilvános vagy zártkörű pályázat, illetve a nyilvános árverés minősül, az eljárás pedig tárgyalásos eljárás volt. Az alperes jogosult volt a versenyeztetés mellőzésére, mert előtte már két versenyeztetés eredménytelenül zárult. A felperest az ajánlat kiegészítésére azért kellett felhívni, mert a pénzügyi kötelezettségvállalás forrásait nem igazolta megfelelően. Bár 3 milliárd forint tőkeemelést vállalt 90 napon belül, az banktól nem kötelező erejű nyilatkozatot csatolt, illetve a kért garanciát a Rt. és a ... Rt. megállapodását követő 15 napon belül ígérte bemutatni, attól tette függővé. Az alperes minden tekintetben követte a tájékoztatóban foglaltakat, az ajánlattételi tájékoztató tartalmazta, hogy az alperesnek nincs szerződéskötési kötelezettsége és a részvétel költségei a pályázót terhelik. A felperes a tájékoztatóban foglalt feltételrendszert elfogadva vett részt az eljárásban. Az alperes utalt arra, hogy az-vel megkötött szerződés 2005. április 4-re visszamenőleges hatályú, a megbízott óradíj-elszámolást adott. A számlákat ennek megfelelően állították ki, de a felperes nem igazolta, hogy ki is fizette azokat. Az

alperes álláspontja szerint a felperesnek nem voltak megfelelő ismeretei az eljárásban való részvételhez, ezért kellett tanácsadókat igénybe vennie, nem az alperes magatartása indította erre. A másodlagos kereseti kérelemre vonatkozóan az alperes azt is előadta, hogy a partner légitársaságra vonatkozó felhívás az alperes részéről nem elvárás volt, hanem csak tájékoztatás kérése és a felperes már korábbi levelében is jelezte, hogy a társasággal tárgyal, tehát nem a kiválasztását követően merült fel az ezzel kapcsolatos költsége. Azbankkal való tárgyalását az tette szükségessé, hogy banki kötelezettségvállalást kellett volna bemutatnia, ehelyett csak szándéknyilatkozatot nyújtott be a tőkeemelésre és a vételár megfizetésére.

A Fővárosi Bíróság a 2006. december 12-én kelt 30.G.41.792/2005/12. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és a felperest kötelezte az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint az a tény, hogy az alperes felhívta a felperest a pénzügyi biztosítékokra vonatkozó ajánlata, illetve az üzleti tervének a kiegészítésére, nem alapozza meg az alperesi felelősség jogalapját. Mind a felperes, mind a többi pályázó egyenlő esélyt kapott arra, hogy megfelelően indulhassanak és részt vegyenek a tárgyalásos eljárásban. Ha a pályázati anyagok nem voltak értékelhetőek, ez a felperes és a többi pályázó felelőssége volt, az alperes kártérítési felelőssége ennek alapján nem állapítható meg. A Pp. 164. §-a alapján a felperesnek kellett volna bizonyítania az alperes felelősségét megalapozó, kirívóan súlyos jogsértés fennállását, mert csak ez alapozná meg az alperes kártérítési felelősségét.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelemnek történő helytadást kérte. Előadása szerint nem azt sérelmezte, hogy az alperes a pályázati anyag kiegészítésére hívta fel a felperest, hanem azt, hogy az alperes a privatizációs eljárás során nem a jogszabályoknak megfelelően járt el és az eljárást nem a jogszabályoknak megfelelően zárta le. Az alperesnek ugyanis - ha nem tartotta megfelelőnek a pályázati anyagokat - az eljárást eredménytelennek kellett volna nyilvánítania, ezzel szemben az alperes igazgatósága 2005. augusztus 26-án a tárgyalásos eljárást „az eladásról szóló döntés nélkül” zárta le. Tehát az alperes oly módon fejezte be az eljárást, amelyre jogszabályi lehetősége nincs. Az, hogy nem került sor a pályázat eredménytelenné nyilvánítására, önmagában bizonyítja, hogy a pályázati anyagok értékelhetőek voltak. Az alperest szerződéskötési kötelezettség terhelte, ezzel szemben az alperes úgy gondolta, hogy egy későbbi időpontban a ... Rt. részvényei jobb feltételekkel értékesíthetők, így gyakorlatilag elállt az eladási szándékától. A tárgyalásos eljárás lényegében a piac „szondáztatására” irányult, de ez a piacfelmérés jelentős anyagi ráfordítást követelt meg az ajánlattevőktől. A felperes ismételten utalt a 4/1999. PJE határozat tartalmára, vagyis arra, hogy a felperes nem vállalta annak kockázatát, hogy a szabályszerűen benyújtott ajánlatát jogsértő módon bírálják el.

A felperes a fellebbezésében megismételte azt a jogi álláspontját is, hogy az alperes nem alkalmazhatta volna a Priv. tv. 28. § (2) bekezdésének i) pontját ebben

az eljárásban, hanem - választási lehetőség nélkül - a Priv.tv. 8. § (2) bekezdése szerint meghozott kormányhatározatban foglalt eljárási rendet kellett volna követnie, vagyis nyílt, egyfordulós pályázatot kellett volna kiírnia a ... Rt. részvényeinek privatizációjára. A Kormány a privatizációs koncepcióban meghatározhatta a privatizáció rendjét és a Korm. határozat tartalma a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 46. § (1) bekezdése alapján az ÁPV. Rt-re kötelező volt. Ennek alkalmazása megelőzi a Priv. tv-ben megfogalmazott általános szabályok alkalmazhatóságát.

Végül a felperes a fellebbezésében kifogásolta az elsőfokú bíróság azon ítéleti megállapítását, hogy az alperes felelősségét csak kirívóan súlyos jogsértés esetén lehetne megállapítani. Előadta, hogy az alperesi magatartás jogellenessége és a kártérítési felelősség megállapításához szükséges egyéb további feltételek fennállása esetén az alperes kártérítés fizetésére kötelezhető, a jogszabály nem írja elő, hogy csak kirívóan súlyos jogsértés esetén van erre mód. A felperes a fellebbezésében kérte azt is, hogy a fellebbezésében foglaltak elutasítása esetén a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított perköltséget csökkentse.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megítélését kérte. Előadta, hogy az alperes kifejezetten nem használta az eredménytelenné nyilvánítás kifejezést, azonban a határozatban, továbbá a felperesnek írt levelében és a sajtóközleményében is világosan szerepelt, hogy egyik ajánlatot sem találta megfelelőnek ahhoz, hogy az eljárás nyertesét kihirdesse. A sajtóközlemény tartalmazta, hogy az eljárás során kapott ajánlatok bármelyikének elfogadása nem szolgálná teljes körűen az összetett privatizációs célkitűzések megvalósulását. A tárgyalásos eljárás esetében az alperesnek lehetősége volt ilyen formában is közzé tennie azt az álláspontját, hogy egyik ajánlatot sem találta megfelelőnek, az eredménytelennek vagy eredményesnek nyilvánítás ugyanis a Priv.tv. 27. § (3) bekezdésének a) pontja útján történő értékesítés során kötelező.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében fenntartotta azt a jogi álláspontját, hogy Priv.tv. 28. § (2) bekezdésének i) pontját alkalmazhatta, mivel az abban foglalt jogi feltételek fennálltak. Hangsúlyozta, hogy a versenyeztetés mellőzése esetén az értékesítési módot az alperes szabadon választja meg. Az ügyben irányadó Korm. határozat a privatizációs koncepcióról rendelkezett, a Korm. határozat a privatizációs eljárás fajtáját nem határozhatta meg a Priv.tv.-től eltérően.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmének szóbeli kiegészítése során utalt arra is, hogy az alperes a Priv. tv. 28. § (2) bekezdésének i) pontját azért is alkalmazhatta, mert a Korm. határozat nem tartalmazott olyan kitétel, amely szerint az értékesítésre kizárólag pályázat útján kerülhetne sor. Az előírt nyílt, egyfordulós pályázatot az alperes megtartotta, de az eredménytelenül zárult. Az alperes álláspontja szerint a tárgyalásos eljárás során a Priv. tv.-ben foglaltakat és az ajánlattételi tájékoztatóban vállalt kötelezettségeit maradéktalanul betartotta,

azoknak megfelelően járt el, így a magatartása nem volt jogellenes, ezért kártérítési kötelezettsége nem keletkezett.

Az alperes a felperesnek az elsőfokú perköltség csökkentésére vonatkozó kérelme elutasítását is kérte arra tekintettel, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj nem eltúlzott, az összhangban áll a pertárgyértékkel és az alperes jogi képviselője által végzett munkával.

A fellebbezés nem alapos.

A Priv.tv. 8. § (2) bekezdése értelmében a nemzetgazdaság működőképessége szempontjából jelentős társaságok privatizációs koncepciójáról a Kormány dönt, amit jóváhagyásra az Országgyűlés elé terjeszthet. A Rt. privatizációs koncepcióját a 2192/2004.(VII.29.) Korm. határozat tartalmazza, figyelemmel arra, hogy az Országgyűlés 62/1996.(VII.6.) OGY határozata a Rt.-t a népgazdaság működése szempontjából jelentős társaságok közé sorolta. A privatizációs koncepcióban a Kormány a privatizáció szempontjait, illetve a lefolytatandó privatizációs eljárást is meghatározta. Ennek keretében előírta, hogy nyílt, egyfordulós pályázatot kell kiírni és felhívta a pénzügyminisztert (az ÁPV Rt. felett tulajdonosi jogokat gyakorló minisztert) a szükséges intézkedések megtételére. A Korm. határozat végrehajtásának határideje azonnali volt. Az alperes a nyílt, egyfordulós pályázatot kiírta, de az eredménytelenül végződött.

Helytálló a felperesi fellebbezés abban a kérdésben, hogy a privatizációs koncepció meghatározása során a kormánynak módja lett volna arra, hogy a privatizációs eljárás rendjét is meghatározza, ezzel nem sértette volna meg az alperesnek a Priv. tv.-ben biztosított jogait. A Korm. határozat azonban nem rendelkezett arról, hogy a Rt. privatizációjára kizárólag versenyeztetési eljárás útján kerülhet sor. Erre tekintettel a Korm. határozat végrehajtását, a nyílt, egyfordulós pályázat eredménytelenné nyilvánítását követően az alperes élhetett a Priv. tv.-ben biztosított lehetőségekkel, így alkalmazhatta a Priv. tv. 28. § (2) bekezdésének i) pontjában foglalt szabályokat és mellőzhette a versenyeztetést. Az alperes tehát nem sértette meg a Priv. tv.-ben reá vonatkozó rendelkezéseket, de az ajánlattételi tájékoztatóban foglaltakat sem. Helytálló az az alperesi álláspont, hogy a tárgyalásos eljárás során az alperesnek módjában állt, hogy a Priv. tv. szóhasználatát mellőzve, a versenyeztetési eljárásban szokásos eredménytelenné nyilvánítás nélkül zárja le az eljárást. Helyesen utal az alperes arra is, hogy a felperest az ajánlattételi tájékoztatóban előzetesen tájékoztatta arról, hogy az ajánlata kiegészítésére kérheti majd fel, illetve a felperesnek tudomása volt arról is, hogy az ajánlat kidolgozásával, annak elkészítésével és az eljárásban való részvétellel kapcsolatos költségei az ajánlata eredményességétől függetlenül őt terhelik. Az alperes tehát nem tanúsított olyan magatartást, amelynek jogellenessége a Ptk. 339. § (1) bekezdése szerinti kártérítési felelősségét a felperes felé megalapozná. A felperes által hivatkozott 4/1999. PJE határozat

szerint a privatizációs pályázatokra vonatkozó szabályok megsértése miatti igények érvényesíthetők bírósági úton. A jelen ügyben azonban az alperes nem sértette meg a reá vonatkozó eljárási szabályokat.

Az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a másodlagos kereseti kérelmet is.

A Ptk. 6. §-a szerint a bíróság a kárnak egészben vagy részben való megtérítésére kötelezheti azt, akinek szándékos magatartása más jóhiszemű személyt alapos okkal olyan magatartásra indított, amelyből őt önhibáján kívül károsodás érte.

Az alperes az ajánlat kiegészítésére történő felhívásával a felperest csak olyan magatartásra indította, amellyel a felperes számolhatott, amikor az eljárásban való részvételét elhatározta. A kiegészítéssel felmerülő esetleges további költségeinek viselése az ajánlattételi tájékoztató 14. pontja szerint a felperest terheli. A kifejtettek alapján a felperes másodlagos kereseti kérelme sem foghat helyt.

A felperes fellebbezése kizárólag abban a kérdésben helytálló, hogy az alperesi felelősség esetleges megállapításához nem szükséges kirívóan súlyos jogsértés elkövetése, ahogy azt az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása tartalmazza, ez azonban - a jogsértő magatartás teljes hiánya miatt - a jogvita eldöntése szempontjából nem bírt jelentőséggel.

A Fővárosi Ítéltábla nem látott jogi lehetőséget az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összegének mérséklésére sem, mert annak mértéke megfelel a jogszabályoknak.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett sikerre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a felperest kötelezte az alperes jogi képviselőjével felmerült másodfokú perköltség megfizetésére a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint. A jogtanácsosi munkadíj megállapítására a 32/2003.(VIII. 22) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdésének alkalmazásával került sor.

Budapest, 2007. július 11.

. Koday Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke

Tamáné dr. Nagy Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Molnár József sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő